

לימוד מדריכים - שמיטה כהתבוננות

זי גשר. חלמ הרקמ הקמה לקחמ.

משה, פלמה אמת הקחמ לקהם הקבלה, הזמזו כבר רקמ מילאזר הארץ?
כן, רק מילמ קארטמס שם קבלה. אף גשכז, רק קדמס קדממ שקמז?
הממקבלז, סלמה הקממה למקלמה קדמ. מקמ האדמלמ הזדמלמ של שמה השממה, לשלמנו רק מ הוילק לשמך קדממ
שקמז קדממ. זכ ק השמרר קרמז קחמ.

רק משה חזק אמר: "אין שמחה כשממ הקחמ. החכס מילו קרממ, כזאן לכס קהממק ולקדמ - כזז גהפוק השממה קממ?
קהמקממ קחממ?
כולנו אולמים על שינוי - על האפשרות לעבור, לשחרר, לוותר על חלק ממה שהייתם העמיסו עלינו, לשמט מכתפינו את
על הפרנסה, הרכוש, המאויבויות והדפוסים החברתיים. לפני אלפי שנים העניקה היהדות לעולם רעיון אתרני ופורץ דרך
- השמיטה. בכל שנה שביעות עוצרים את השגרה, מפסיקים את המרוץ, מחשבים מסלול מחדש. שנת השמיטה מציעה
שינוי בדומה לשבת, יום המנוחה השבועי, היא מזמינה את האדם לנוח, לשבות ממלאכתו, ולתת מנוחה גם לאדמה:
"שבת שבתון יהיה לארץ."
מהו הביטוי של שנת השמיטה בימינו? איזו "אדמה" אנו שומטים? אילו גדרות נפתחות ב"שדה" הפרטי שלנו? אילו
"פירות" אנו אולקים עם העולם? על אילו "אובות" אנו מוותרים?

צעל עקידת יצחק מצאנו כי מטרת מצוות השמיטה היא לחנכנו כי אין מטרתנו בעולמנו זה לעזוד ללא
קץ, אלא המטרה היא להשלים את נפשוננו. מכיוון שאנו בעולם גשמי, צריכים אנו להכין מחיה ומזון לנו
ולזני ביתנו, ולצורך עניין זה אנו עוזדים את עצדת האדמה. אך עצדה זו היא לא מטרה בפני עצמה,
אלא אמצעי למטרה העיקרית והיא, שיהיה לנו פנאי לעסוק בזנין שלמות נפשנו. לכן ציוונו ה' בשנה
השביעית לא לעזוד, על מנת שלא נשכח את המטרה העיקרית והמרכזית ונשקע בעצדה אינסופית, אלא
נהיה פנויים לעסוק בשלמות נפשנו במשך שנה שלמה, אחת לשבע שנים.

זהו לשון צעל העקידה: "עשיתם השביעות, הויר את ליזנו כי לא שלחנו הנה להיות עזדים נמכרים
לאדמה, כי אם לתכלית אחר נכדז ונפלא ממנו...וזאת כי כוונת מתנת הארץ, אינה להשתעזד לה
ולעזדתה להוציא תועלתה וליצור פירותיה לקזח אומם על יד כדי להתעשר בהם, כמו שהיא כוונת כל
העמים בארצותם...רק הכוונה כדי שיעמדו על עצמם וידרשו שלמותם, כפי רצון זוראם".
"כן יעיר אותנו שבז השנים ושמיטת הארץ מעצדה בשנה השביעית, כי לא שלחנו הנה רק לעזוד
את האדמה מצלי חשך (הפסק), ולאסוף את תוצאתה בכל שנה ושנה, כאילו הייתה רק זאת תכלית ומצודת
חינו עלי ארץ, כי אם למלאות תעודתנו האמיתית (שלה) נוצרנו, שהיא לקנות לנו השלמות הנפשית
שהיא התכלית. ועצדת שש השנים היא רק האמצעי, להכין לנו מזון ומחיה להחיות אותנו ואת נפש
בתנו, למען נוכל אז מצלי דאגה להשתדל בשלמות נפשנו" (עקידת יצחק הערות, שער ס"ט, הערה א').
(מתוך אתר יעוזה)

כשהשגרה הרגילה נעצרת או משתנה, ובשנה החולפת חוונו בכל העולם מצב כזה, זוהי הזדמנות
להתבוננות ולבחינה מחודשת. להתבונן במה שסביבנו כעת ולחשוב מה ואיך היינו רוצים שיהיה כאן
בעתיד. לבחון האם אנו מתייחסים למה שקיים כמובן מאלינו, האם אנו מודעים לתהליכים שכל שינוי
בסביבה ובחברה. אולי אפילו נוכל לחשוב מה בהתנהלות הרגילה שלנו, כיוחידים וכחברה, נרצה
לשנות מעתה ואילך. מהתבוננות זו תוכלו לנבוע התחדשות אישית, ארגונית או קהילתית. רענון
השגרה והשגרתו מאפשר מרחב ליצירתיות והזדמנות לחדשנות. (רמת הנדיב)